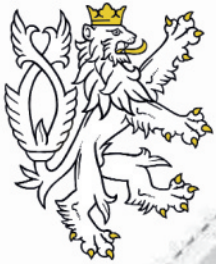

21. srpen ve znamení Lva

18 19
79 40

BERNARD
S ČISTOU HLAVOU

nealkoholické pivo

e 0,5L
Alk. max. ~~X~~ % obj.

NEPASTEROVÁNO

Nájezd

**Varování: Sekačka
na benzin nenaseká
ani metr benzínu.**

Kalindář

- 21.8. se koná U zpěváků ve 3 ráno koncert kapely TEMNOPLODEC. Kde: Pernerova 8, kdy: 19:30, vstupné: do klobouku.
- 24.8. se koná v Barré pod taktovkou spolku Bohém: "ETUDY MOŘIČVÍL". Start: 20:00, vstup: dveřmi.
- 27.8. se koná v Klubu Final vystoupení divadla Bohém: **PÁSMO / AKTOVKA PŘÍRODNÍ = ZHULENÝ BERÁNEK** / aneb není tráva jako tráva. Kde: Final Art Music Club, kdy: 20:00, vstup: kdo ví?
- 29 - 30.8. se koná akce **Napříč - Konec léta u Skaláka**. Meziříčko u Želetavy, vstup volný.
- 13.9. se v klubu Maštal (Náchod) koná koncert: **NÁTĚROVÁ HMOTA, HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA**. Start: 19:00, vstup: u dveří.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

20.8. Bernard

Bernardovi zapějem,
za pětku pivo...
To se pomějem!
Bude tu živo,
než se poblejem.

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,
• kteří se nestydí ukázat, co je v nich
• jsou dostatečně šílení
• a mají chuť si hrát.
Kontakt: **Tonda 731 621 128**
antoncamaj@seznam.cz
FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Redakce Nájezdu vyhlašuje přehlídku zážitků z Kozího mejdanu. Kdo si co bude pamatovat, sepište report a pošlete na adresu najezd@gmail.com. Nejšilenější reporty budou odměněny!!!

UŠLECHTILÝ MYSLIVEC

Halali, halali
Napiju se kořaly,
napiju se myslivecké,
mám rád i pivo české.
Nezajdu já na srnu,
u lahvinky ustrnu.
Když mám litr slivovice
vykašlu se na zajíce.
Místo čekat na kance
v hospodě já zlskám se.
Nač bych sobě šoupal botku,
dám já sobě dobrou vodku.
Rum, fernet, becher piju
krve nikdy neproliju.

Fikus

Nová smlouva blouznivců

Jak dlouhá může být cesta
do rajského dvora
a kde pro tebe
fontány zpívají?
kolik je potřeba skoků
k zdolání všech pražských příkopů
a kde se otevírají mříže
vstupních bran?

jak snadno se člověk ztratí
na starém městě
bez dobré bytosti
jež by snad ráda poskytla
svou usedlost
pro dny vzájemné tichosti.

nikdy před tím nebyl tak blízko Golemovi
a celé židovské obci
nikdy se neztratil v uličkách
tak jako nyní
v období bláznivé slepoty.

klaním se
a pro většinu očí nemám boha,
pláču
a vlastně nevím
jestli si to mohu dovolit.

stojíš na všech terasách
a maluješ postupně
zátiší listů a přezrálých plodů
míjíš můj dech
pod kterým se jen zlehka
zachvějí snad všechny štětiny
právě namočeného štětce.
kuličky papírů se rozpustile
prohánějí po nádvoří
slova do nich vepsaná
mají jasnou budoucnost
v nekonečném prachu
vzdálené sténání
ztrácí majitele
kroky ve své rychlosti
jsou takřka nepatrné

může být čas stejný
když náměstí spí
a nezastaví se někdy?
zaznamená vlastně běžný chodec
ten pocit
kdy zanikne volání chrličů?

nad židovskou obcí hřmí
jak v období náletů
slepý člověk tu dále stojí
bojí se
ale neodchází
jsi Ráchel
Ester
a máš též takový strach?
pocity přestaly znát slova
slepý člověk odchází
a přidržuje se ze zvyku stěn

nejkrásnější zahrady
jsou tak blízko
stačí jen vejít
není nutné se dotknout
nebo snad cokoliv očekávat

za oknem se zrcadlí
spousta možností
jak překonat dopad
svátečních chvalozpěvů
snažím se alespoň část
zachytit svým nedokonalým sluchem
a zastavit tak možnost špatných
výkladů

v hudebním pavilonu
vyrostly nové sochy
aby tak uctily památku
padlých blouznivců
není třeba žádného duchovního
veškerou úctu zde nejlépe projeví
hudba

již mnoho bylo zvoleno sadů
pro vysedávání v trávě
popíjení vína
a dokonalou lyriku frází

mladých nápadníků
těsně před útokem
opřeny o kůru nedaleké lípy
zůstává nevyslovený kousek
zapomenutý po nedávném klekání
hlas šeptání stále neutichá

slyším tvé cupitání
pečlivě dopadající
na každý jednotlivý schod
právě nalezeného schodiště
jsi stále tak mladá
nemáš tušení
že za nejbližší stěnou
právě ustupuje má hraná nadnesenost
alkoholovému deliriu

jsou nás tam desítky
takřka shodné příběhy
shodné stavy rozmrzelosti
a tak trochu opožděné lásky
je často složité přistát
a uvědomit si potřeby života
který se tak sebejistě hlásí

je třeba oživit
zástupy blouznivců
a vlít do jejich chřadnoucích žil
potřebnou dávku imaginace
zastaralé obleky se mohou přilepit
na napnutá těla
vyjít ven
a vystavit pompézní bystu
zapomenutého ideálu

v období, kdy andělé
z nějakého důvodu protahují svá křídla
dolehnou i k tobě
důsledky snové mašinérie
a světla z nedaleké kavárny
prozradí napětí
dcero Davidova
budeš dost silná
vstoupíš a přisedneš ke stolu?

ráno tentokrát vítá
paprsky Petřína
rosa sklíčuje opozdilé milence
a blouznivci podepisují
novou smlouvu s časem
školy otevírají brány
své diktatury
a v novém programu poklidných
se dají tušit šedé skvrny

popelavý nádech dnešní melancholie
se instinktivně zastavuje
u záhonu růží
trny pozvolna procházejí
povadlými konečky prstů
jsem sám
a opatrně se připravuji
na roli večerního kavalíra

svět je veden dirigentem nové doby
v podstatě nikdo nezná noty
a melodie budou nejspíš nahodilé
může se ovšem jednat
jen o další renesanci
nečeho starého
kdy srdce životních poutníků zaplesají

všichni se scházejí
v zahradách černých obelisků
a smuteční řeč
nebere nikdo vážně
dorazili i blouznivci
předepsaní lidé si je prohlížejí
a vyměňují vzájemné pohledy
stojím mezi svými
a naplno prožívám
palčivou bolest trnů

pozvednu hlavu
a snažím se být pevný
v kontaktu
nohy mám obepnuté břechtanem
jako bych dostal
jasné znamení spočinout
v ten okamžik uchopím růži
ještě pevněji

a odhodlaně jí vymrštím před sebe
celému městu se zatají dech
ticho je v tuto chvíli nedotknutelné

teprve nyní mohu vstoupit
do rajského dvora
slyším zpěv fontán
a od rozvlněné hladiny
se odráží tolik opěvovaná luna
znáš dobře ta slova
tak jako všichni
tak jako já
v nich dávno ztracený.

13-17. 8. 2014

Rogo, domek Mlýnská, Praha

Příznaky nonetské

On, samozvaný IT šlechtic - inkarnace
Java démona - programátor M., jednou,
když opustil na noc zázemí kabelového
internetu a trávil čas vyhrazený socia-
lizaci mezi lesním a lučním porostem,
oblečen do šedých kapsáčů a tričku
s nápisem jasně definující majitele, po-
hlédl na nebe. Bez jistoty klávesnice a
myši, kterou by ovládal spatřovaný 3D
obraz, stál bezmocně pod tímto
ukázaem. Nebyl schopen určit, jestli
měsíc, právě kurvící mu pohled na disp-
lej chytrého telefonu, jestli tento zemský
satelit, při každodenní rutině – je zrovna
natolik dostatečně kulatý na úplněk, či
ne. V zoufalství nad nedostatečným až
tristním pokrytím tohoto místa signálem
EDGE burcoval své kumpány, zdali
alespoň oni nemají přijímač internetu.
Odpověď, na kterou se chtěli spolehnout
z bible poznání – z rukou Google, se ne-
zobrazila, proto nemohl sám za sebe
rozhodnout, jestli měsíc nad nimi je
v úplňku. Rozčarován nad primitivností
přírody sáhl po lahvi alkoholu a snažil se
přepít svoji neopětovanou touhu po po-
znání. V tuto chvíli byl člověkem, aniž by
to sám tušil.

Ld@ & HovAdoO